

ry, siger, at det er en beslutning, der er både dum og fornærmende.

Der synes jeg egentlig, det er underligt, at statsministeren i den grad er så tæt på den amerikanske administration i stedet for også at lytte lidt til, hvad der sker fra andre sider, der siger, at det her er helt unødigt. Det er den ene del af det. Det er den politiske del af det. Den praktiske del af det er jo, at man udelukker en række lande, der har specifikke muligheder for at gå ind på nogle områder og dermed sikre, at man fik mest muligt ud af pengene.

Når det er vigtigt, er det jo, fordi der har været nogle problemer, som jeg tror at statsministeren er bekendt med, med de ting, der har været foretaget indtil nu, hvor amerikanerne har været nødt til at lave en kontrolinstans i Irak for at undgå korrupsion, for at undgå, at nogle af de store amerikanske firmaer, der er tæt tilknyttet den amerikanske administration, tager overpriser for de ting, der foregår.

Er der end ikke skyggen af tvivl i statsministerens sind om, hvorvidt det er klogt i den her sag at lægge sig så tæt på den amerikanske administration – eller måske mere præcist: dele af den amerikanske administration?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Mit synspunkt og regeringens synspunkt er aldeles ikke bestemt af at ville lægge sig tættere eller fjernere på den amerikanske regering. Vi tager bare udgangspunkt i, at der er tale om amerikanske penge bevilget af amerikanske skatteydere, og det er da også i andre situationer og for andre landes vedkommende set, at når man yder en international bistand, så binder man bistanden til, at tilbuddet kan gives til f.eks. landets egne virksomheder. Det er der jo ikke engang tale om her.

Amerikanerne går bredere ud end amerikanske virksomheder. Mange landes virksomheder kan byde, bl.a. kan danske virksomheder komme i betragtning. Så der er ikke tale om, at man forbeholder det amerikanske virksomheder. Det er en bred kreds af landes virksomheder, der får mulighed for at byde, og det er som sagt amerikanske penge.

Jeg vil blot gøre én tilføjelse, nemlig at jeg som en selvfølge går ud fra, at USA i den her forbindelse overholder WTO's regler i forbindelse med udbud og ordregivning. Det er så i øvrigt noget, EU-Kommissionen kigger nærmere på i øjeblikket. Det tager jeg som en selvfølgelig forudsætning.

Men det er ikke ukendt, at lande på den måde binder international bistand. Det har vi såmænd også gjort i Danmark indtil for ganske nylig, så det er ikke noget usædvanligt.

Villy Søvndal (SF):

Der er ellers mange, der undrer sig, men jeg forstår, at det gør statsministeren ikke. Han synes, det er helt i orden. Sådan ville statsministeren også have rådet Bush, hvis Bush havde ringet, forstår jeg.

Men der er jo også folk, der traditionelt er meget tæt på den amerikanske administration, der har undret sig. Jeg vil blot citere den canadiske vicepremierminister John Manley, der har påpeget, at hans regering har ydet store bevillinger til genopbygningen og til krigen mod terror, og han fortsætter så: Det bliver vanskeligt at retfærdiggøre over for vælgerne, hvis canadiske firmaer udelukkes. Jeg citerer fra Ritzau.

Er det igen ikke lidt underligt, at der står en kreds af ledere, der sædvanligvis er tæt på, tror jeg, statsministerens opfattelse af verdens begivenheder – f.eks. fra et land som Canada, der traditionelt har et tæt forhold til Danmark, fra et naboland som Tyskland, der kritiserer skarpt – og er forbløffet og siger, at de ikke vil finde sig i det?

Det er jo statsministerens forklaring, at det kun er amerikanske penge, men den canadiske vicepremierministers ærinde er, at han kommer i et problem med sine penge. Anfægter det heller ikke statsministeren?

Formanden:

Så er det hr. Peter Skaarup som medspørger.

Peter Skaarup (DF):

Jeg må indrømme, at jeg synes, det er en meget latterlig diskussion, hr. Villy Søvndal rejser, og mit spørgsmål til statsministeren må være: Synes statsministeren ikke, at det er helt på sin plads, at danske virksomheder nu kan tjene milliarder af kroner ved, at tingene foregår på denne her måde, når nu Danmark har deltaget i aktionen i Irak og bl.a. har været med til at sørge for, at Saddam Hussein er væk og tilfangetaget?

Det må da være i Danmarks interesse, at et land som Danmark, der har bidraget aktivt til aktionen, også får en indtægt som led i det, der er foregået. Det burde hr. Villy Søvndal vel bare glæde sig over.